

Kemenczky Kálmán

HOGY TÉRÍTETTE ÉSZRE A MAKK A VÁNDORT?

Egyszer egy vándor hosszú útjában elfáradva, leült pihenni az árnyékban egy nagy, terebélyes tölgyfa alá. Pihenése közben elmélkedett a körülötte levő sok mindenféle teremtményről: fákról, füvekről és virágokról, amiket a Jóisten olyan nagy bölcsességgel és gondoskodó jósággal adott az ember hasznára és gyönyörűségére.

Istent dicsőítve, sokáig pihent hanyatt fekvé a vándor ott a nagy tölgyfa árnyékában. De egy nem fért a fejébe. Mondotta:

– Ennek a hatalmas nagy fának olyan kicsiny gyümölcse van és a gyenge töknek olyan nehezett kell hordania! Nem lett volna-e bölcsőbb, ha a Teremtő a nagy tökgyümölcsöt a tölgyfán, a parányi makkot pedig a tökszáron helyezte volna el?

Ahogy így tűnődik, töri a fejét a vándor, egyszerre csak jókora magasságból leesik egy makk épen az ábrázatára.

Ez észére térítette.

– Oh, én balgatag – kiáltott –, aki azt hittem, hogy a világ teremtőjét én bírálghatom! Noha most egy nehéz tök esett volna rám, az lett volna csak a cifra dolog. Soha többé dölyfömben nem becsülöm túl magamat! Dicsértessék a Jóisten, aki mindeneket bölcsen elrendezett!

(Az Én Újságom, 1903/26.)